

Getuige van 9/11 uit het Pentagon: Karen Kwiatkowski (USAF Lt. Col. gepensioneerd)

Karen Kwiatkowski heeft tijdens haar militaire carrière als officier, bijvoorbeeld bij de NSA en later als analiste bij het Pentagon, cruciale ontwikkelingen van de kant van de VS van dichtbij meegemaakt. Na haar vertrek in 2003 vertelt ze nu in een exclusief interview met Kla.TV hierover en over wat ze als ooggetuige van de explosies op 11 september in het Pentagon meemaakte en de gevolgen daarvan. Ze analyseert daarbij ook actuele ontwikkelingen, terwijl de wereld op de 25e verjaardag van 11 september deze gebeurtenissen herdenkt. Dit interview is een tegengif tegen de voortdurende oorlogspropaganda waarmee de wereld vandaag de dag de Derde Wereldoorlog in wordt gedreven.

Kla.TV: Vandaag heb ik de eer om de moedige klokkenluidster van de Amerikaanse luchtmacht, gepensioneerd luitenant-kolonel Karen Kwiatkowski, te mogen verwelkomen. Hallo, Karen. Hartelijk dank dat u vandaag bij ons bent.

Karen Kwiatkowski: Hartelijk dank voor de uitnodiging.

Kla.TV: Nou, ik heb pas onlangs van u gehoord, beter laat dan nooit, maar ik ben nog jong, dus ik was er nog niet bij toen u het Pentagon en de Amerikaanse luchtmacht verliet en uw verhaal vertelde. Maar ik wilde heel graag weten wat er destijds gebeurde en wat u in het Pentagon en tijdens uw loopbaan als luitenant-kolonel bij de luchtmacht hebt meegemaakt. Zou u onze kijkers misschien eerst een overzicht kunnen geven van de functies die u bij de Amerikaanse luchtmacht en in het Pentagon hebt bekleed? Misschien kunt u ons een kort chronologisch overzicht geven van wat er toen gebeurde.

Karen Kwiatkowski: Ja, nou, ik werd in 1982 tot officier benoemd. Dat lijkt al een hele tijd geleden te zijn, en de eerste tien jaar van mijn twintigjarige loopbaan vielen in de periode van de Koude Oorlog. Voor mij, als militair, ging het tijdens de Koude Oorlog om de strijd tegen het communisme. Dat was onze taak, en ik heb dat niet echt in twijfel getrokken. Ik hield niet van het communisme, dus dat was logisch, en we zaten echt allemaal in hetzelfde team. En ik had geen andere problemen dan gewoon mijn werk te proberen te doen. Toen, na tien jaar, in 1991, stortte de Sovjet-Unie in. Welnu, de critici van de Koude Oorlog zeiden dat de Verenigde Staten de Sovjet-Unie te gronde hadden gericht, ze zouden militair met haar hebben geconcentreerd, en dat zou de reden daarvoor zijn geweest. Maar ik hield me destijds bezig met Oost-Europese kwesties en regeringszaken, evenals met buitenlands beleid. Daarom had ik een breder beeld van wat er daadwerkelijk tot de ondergang van de Sovjet-Unie had geleid, aangezien ik uitging van een libertair, markteconomisch perspectief. Ze stortte in veel opzichten van binnen in. En ik dacht bij mezelf: nou ja, om welke reden dan ook, de Sovjet-Unie bestaat niet meer. De NAVO zou dus moeten terugkeren naar haar vroegere vorm, die geen NAVO was, geen NAVO, en de Verenigde Staten zouden hervormingen moeten doorvoeren. Ik had verwacht dat er een werkelijk grote verandering zou plaatsvinden in onze militaire houding, onze mondiale defensiehouding, die voorheen, tijdens de Koude Oorlog, op de Sovjet-Unie was gericht. Dat was nu voorbij, en er veranderde niets. Ik was erg verbaasd toen ik ontdekte dat men, in plaats van de oorlog te beëindigen, in plaats van de NAVO op te heffen en het geld aan die landen terug te geven

om hun economie een impuls te geven of wat ze er ook maar mee wilden doen. Wat we zagen, was een uitbreiding van de NAVO. Zij probeerden verder uit te breiden. We hadden de oorlog in Joegoslavië, die door de NAVO en de Verenigde Staten werd aangewakkerd. En toen zagen we, in 1991, ook een toename van het aantal oorlogen, namelijk de eerste oorlog in Irak, die door de Verenigde Staten werd gevoerd. Nou, ik denk dat ze dit hebben gedaan met steun van de VN en de NAVO.

Kla.TV: Klopt.

Karen Kwiatkowski: Maar dat waren de zaken die de westerse regeringen blijkbaar in scène hadden gezet om de oorlogsbereidheid te vervangen, die op de een of andere manier onverwacht was ingestort. En het klopt: de neoconservatieven hadden deze ineenstorting in 1991 niet verwacht. Ze wilden liever een heftige oorlog, een soort veldslag waarin we Rusland zouden veroveren of zoiets.

Kla.TV: Is dat zo? Wauw.

Karen Kwiatkowski: Ik denk het wel, ja. En ze hadden dat gepland, maar konden het niet uitvoeren. En nu ontbrak ons de rechtvaardiging voor deze wereldwijde militaire opstelling, uiteraard ook voor de begroting. Wij, de Verenigde Staten, hebben, in vergelijking met andere landen en zelfs met groepen landen zoals de NAVO, altijd al een enorm defensiebudget gehad.

Dat verraste me. En omdat dat me schokte, het strookte niet met mijn verwachtingen, vroeg ik me af: wat is er dan mis met mijn verwachtingen? Waarom zou ik dat denken, terwijl het systeem zelf dat niet deed? En toen drong het tot me door dat de Koude Oorlog slechts een bruikbaar concept was. En zodra dat voorbij was, zouden we een ander bruikbaar concept vinden om dit grootschalige imperialisme voort te zetten, wat naar mijn mening echt de treffende omschrijving is voor het Amerika van de 20e eeuw na de Tweede Wereldoorlog. Het was een wereldwijd imperialistisch project dat tot op de dag van vandaag voortduurt, maar nu mislukt, wat ik geweldig vind.

Dat heeft me de ogen geopend, en daarna ben ik in de communicatie-elektronica gaan werken. Dat heb ik 15 jaar lang gedaan en in die functie bij de NSA gewerkt.

Ja, van 1995 tot 1998 werkte ik bij de NSA, de buitenlandse inlichtingendienst van de Verenigde Staten.

Kla.TV: O, wauw.

Karen Kwiatkowski: En uiteindelijk heb ik daar inderdaad in verschillende functies gewerkt. En vreemd genoeg kwam ik tenslotte aan het werk als speechschrijfster voor de directeur van de NSA. Dat was heel interessant, omdat je daardoor bepaalde inzichten kreeg.

Kla.TV: Interessant.

Karen Kwiatkowski: Ja! Het was interessant en heel verhelderend. Van daaruit ben ik naar het Pentagon gegaan. Ik heb een paar jaar bij de staf van de luchtmacht gewerkt.

Kla.TV: Mag ik hier even kort ingaan op de NSA?

Karen Kwiatkowski: Ja.

Kla.TV: Ik bedoel, die NSA, voor mij, die dit hier met mijn bijna jeugdige oren hoor: Ik heb alleen gehoord over die onthullingen van Snowden en het NSA-schandaal, waarbij iedereen werd bespioneerd.

Kla.TV: Was dat toen al zo, toen u bij de NSA werkte?
Ik bedoel, wat heeft de NSA eigenlijk gedaan?

Karen Kwiatkowski: Nou, ze heeft heel wat dingen gedaan, heel wat dingen waar ze niet graag over sprak. Wat me tijdens mijn tijd bij de NSA opviel, dat was dus eind jaren negentig, was dat we bij de NSA zorgvuldig achterdeurtjes in alle commerciële software inbouwden. Nou, ik onthul hier geen geheim, want dat is inmiddels algemeen bekend, toch? Maar we waren erg geïnteresseerd in achterdeurtjes, in de toegang daartoe, in de samenwerking met Microsoft en al die bedrijven. En destijds werkte Apple niet zo mee. Vandaag, vele jaren later, stelt Apple zich natuurlijk heel meewerkend op. Vroeger zeiden mensen: "O, een iPhone kun je niet lokaliseren." O ja, dat kan zeker. Dat was het grote NSA-project van eind jaren '90. Wat ik ook erg interessant vond, is dat een van de crises waarover de NSA zich op het gebied van communicatie zorgen maakte, een tekort aan bandbreedte was. Toen wel, tegenwoordig staan we er niet meer bij stil, maar eind jaren '90 dachten ze dat de bandbreedte tekort zou komen.

Karen Kwiatkowski: En, omdat het om de overheid gaat en de overheid niet bepaald innovatief is, hebben ze natuurlijk geen rekening gehouden met datacompressie en efficiëntie bij de gegevensverwerking, noch met verbeteringen van de bestaande bandbreedte en alle toekomstige ontwikkelingen, de zaken die na de jaren 90 zijn gekomen. Bandbreedte is tegenwoordig dus geen probleem meer voor hen. Het gaat nu om de capaciteit voor gegevensverwerking. AI is de nieuwe crisis. Maar welke gegevens verwerkt hun AI? Zijn het wereldwijde gegevens? Zeker. Maar deze gegevens werken ook tegen ons, Amerikanen, want wanneer een imperium instort, worden de mensen die in dat imperium gevangen blijven de nieuwe vijand, en dat zijn de eigen burgers van dit land. Dat zien we wel, maar ik werk momenteel niet bij de NSA; ik ben er echter zeker van dat ze daar grote belangstelling voor hebben. Ik weet inderdaad dat de NSA geïnteresseerd is in AI-centra en gegevensverwerking. En dat weten we omdat militaire bases nu worden aangewezen als locaties voor kleine datacenters. En zelfs Trumps zogenaamd ..., zijn nieuwe oostvleugel van het Witte Huis, die hij heeft laten slopen en waarin hij een balzaal zal inrichten. Onder de balzaal komen een militair centrum en ook een datacentrum. Het zal op het netwerk zijn aangesloten, maar waarschijnlijk onafhankelijk zijn, met een eigen energievoorziening, hoogstwaarschijnlijk met een eigen kleine kerncentrale.

Kla.TV: O, dat is interessant.

Karen Kwiatkowski: Hoe dan ook, dat is het nieuwe probleem. Maar in de jaren '90 draaide het allemaal om de bandbreedte.

En de NSA had in de jaren negentig echt een hekel aan versleuteling. Ze vonden het niet prettig als andere mensen gebruik maakten van versleuteling zoals PGP^{*1}, en vroege versleutelingsmethoden die buiten de overheidsinstanties om waren ontwikkeld. Dat vonden ze helemaal niet leuk, maar ik denk dat ze het grootste deel ervan sindsdien voor zichzelf hebben gehouden.

Daar wordt vandaag over gesproken, het was onlangs op het nieuws te zien: Hegseth, de kersverse minister van Oorlog, gebruikt "Signal"^{*2} om met mensen uit zijn naaste omgeving te communiceren. En dan wordt er gezegd: Oh, "Signal" is veilig. Nou, "Signal" is niet veilig! Denk eens terug aan wat Snowden ons over deze zaken heeft onthuld en waar hij nog steeds over spreekt. Hoe dan ook, het is de regering, het is de staat, en die is paranoïde. En hij zit er, met haar veronderstellingen over wat er zal gebeuren, meestal naast. Hij had het bijvoorbeeld mis wat betreft het tijdstip van de ineenstorting van de Sovjet-Unie.

Kla.TV: Ja.

Karen Kwiatkowski: En toen het eenmaal zover was, hebben we in Washington en in het Pentagon natuurlijk snel onze bestaande wereldwijde oorlogsmachine bijgestuurd om nieuwe en langdurige oorlogen te vinden. En daar is in 30 jaar niets aan veranderd, want we hebben immers gezien hoe de terugtrekking uit Afghanistan direct leidde tot de oorlog in Oekraïne.

Toen de situatie in Oekraïne zich enigszins had gekalmeerd, zagen we weer nieuwe ontwikkelingen in het Midden-Oosten, in Iran. En dan is er nog Venezuela. Er worden voortdurend kunstmatig oorlogsgebieden gecreëerd en rechtvaardigingen voor de uitgaven bedacht. Daar is niets aan veranderd, en dat stelt me teleur. Omdat ik dacht dat na 2003, toen we al heel snel hadden ingezien dat de invasie van Irak op leugens was gebaseerd en in alle opzichten onnodig en verkeerd was. De mensen zijn daar binnen enkele jaren achter gekomen. Sommigen wisten natuurlijk al vroeg dat het allemaal een illusie was, dat het een avontuur was.

Ik dacht dat de mensen zich hiertegen zouden verzetten! Maar wij, het Amerikaanse volk, lijken niet in staat te zijn om invloed uit te oefenen op onze regering en haar te laten handelen zoals de meeste mensen vinden dat ze zou moeten handelen.

Ik weet dat ik afdwaal, maar ik wil even snel iets zeggen:

Elke president van de Verenigde Staten die al vóór JFK werd gekozen, werd gekozen op basis van een vredesprogramma. Het was altijd de kandidaat die het meest "tegen de oorlog" was in vergelijking met zijn tegenstander. En de meest vredelievende in vergelijking met zijn tegenstander. En de Amerikanen hebben die leugen geslikt, keer op keer op keer, en weet je, we hebben het over Trump. Trump is nu toch duidelijk de karikatuur van een krankzinnige president, een keizer, of niet? Dat weten we. Hij bewijst het elke dag. Maar hij kreeg veel steun. En zijn steun was gebaseerd op een verkiezingsprogramma dat hij vanaf de eerste dag al had losgelaten. Hij heeft het afgewezen.

En dit programma bestond uit het afleggen van verantwoording door de regering, verzet tegen de oorlog, de terugtrekking van de troepen, het beëindigen van het imperium en het versterken van de infrastructuur van de Verenigde Staten, die absoluut verbeterd moet worden.

Dit zijn de zaken waarvoor de mensen naar de stembus zijn gegaan. Ze hebben het niet gekregen. Maar de politici weten heel goed wat de Amerikanen willen. We willen deze dingen nog steeds. Nou, hoe we ze zullen krijgen, is een heel ander verhaal. We weten het niet, ik weet niet hoe dat zal gebeuren, maar dat maakt niet uit.

Kla.TV: Nou, bedankt voor deze korte uitweiding. Dat was erg interessant. U bent daar gestopt toen u net naar het Pentagon overstapte, en misschien wilt u daar weer verder gaan?

Karen Kwiatkowski: Ja, precies.

Om het kort samen te vatten: Ik heb dus op de afdeling Planning van het ministerie van Defensie gewerkt. Mijn oorspronkelijke takenpakket daar betrof het beleid ten aanzien van Sub-Sahara-Afrika. En in dit geval is het volkomen duidelijk wanneer we het over imperialisme hebben. Wat we in Afrika en Amerika doen, lijkt sterk op neo-imperialisme en wordt ook als zodanig uitgevoerd. Maar dat was nu eenmaal mijn werk. En we stelden strategiedocumenten en aanbevelingen op en voerden onderzoek uit voor de beleidsmakers in het OSD*³, in het kabinet van de minister van Defensie. Vervolgens werd ik overgeplaatst van Sub-Sahara-Afrika naar de afdeling Midden-Oosten en Zuid-Azië. En dat is ons Midden-Oosten, van Pakistan via Iran tot aan Marokko, oftewel de regio Noord-Afrika. Ik was verantwoordelijk voor Noord-Afrika, maar werkte samen met verschillende medewerkers die verantwoordelijk waren voor andere regio's, zoals Egypte en zo verder. Maar Israël, Iran, alles wat met Palestina en Libanon te maken had, die mensen waren allemaal op politieke gronden benoemd. Deze sprekers, deze personen, waaronder ook enkele burgers die volgens het Pentagon betrokken waren bij de beleidsvorming, voor deze vier specifieke landen waren ze allemaal politiek benoemd en waren ze allemaal zionisten. Het waren allemaal mensen die zionisten waren. Ik zeg "zionisten", maar zo zagen we dat toen niet.

Wat hun politieke filosofie betreft waren zij neoconservatieven en waren zij grotendeels door Dick Cheney persoonlijk uitgekozen of afkomstig uit de eigen kring van Dick Cheney. Dus wilden ze oorlog, ze wilden oorlog in het Midden-Oosten, ze wilden oorlog voor Israël, het idee dat Israël een plan heeft voor de regio.

Er zijn regionale inspanningen die gericht zijn op de vernietiging, destabilisatie en het zaaien van chaos onder zijn Arabische burenen. Daar viel helemaal niets over te discussiëren. Dat werd geaccepteerd, zo gingen ze te werk, zo namen wij onze beslissingen. Zo werd Israël gesteund ... vrijwel uitsluitend. En dat was natuurlijk na 11 september, toen ik daar in 2002 ging werken. 11 september had dus in de herfst daarvoor plaatsgevonden, en ik ben ongeveer acht maanden later overgestapt naar de afdeling Midden-Oosten en Zuid-Azië.

Nou, we waren al heel snel in de oorlog tegen Afghanistan betrokken geraakt ... in december of eind november 2001. En dat had niets te maken met de herkomst van de zogenaamde ontvoerders, want de meesten waren Saoedi's, die belangrijke bondgenoten zijn, de anderen waren Tunesiërs en Egyptenaren, die eveneens bondgenoten van de VS zijn, maar, zo zeiden we tenminste, omdat Bin Laden erachter zat. En hij werd door de Taliban beschermd of onderdak geboden. Maar eigenlijk waren we bevriend met de Taliban tot ongeveer de zomer van 2001. Vóór 11 september werkten we samen met Afghanistan aan een pijpleiding door Afghanistan. En een van de grote problemen was dat, nou ja, er zijn er waarschijnlijk twee. Een probleem was dat ze niet konden of wilden leveren wat wij Amerikanen verwachtten en nodig hadden. Ze wilden de door ons gewenste tracé van de pijpleiding niet veiligstellen. Oké. Dat is dus een probleem. Het andere probleem was het volgende: In juni 2001 reikte Colin Powell een grote onderscheiding ter waarde van meerdere miljoenen dollars uit en organiseerde hij een grootse ceremonie in Washington, waarbij de Taliban werden geëerd en beloond voor het beëindigen van de opiumhandel vanuit Afghanistan, iets waar ze enkele jaren over hadden gedaan.

Want laten we niet vergeten: de Taliban zijn erg streng als het om drugs gaat, daarom vonden ze dat maar niets. Maar dat kwam de CIA natuurlijk niet goed uit, want de CIA houdt zich al geruime tijd wereldwijd bezig met drugshandel. En deze opiumbron in Afghanistan was een geldbron voor mensen die binnen de Amerikaanse regering werkzaam waren en met haar samenwerkten, evenals, naar ik vermoed, voor enkele Europese regeringen. Het is duidelijk dat drugsgeld big business is. Ze hebben daar een einde aan gemaakt en hebben de VS in ruil daarvoor niet echt toegestaan om de aanleg van de pijpleiding, het Trans-Afghanistan-pijpleidingproject, voort te zetten, wat vanuit neo-imperialistisch oogpunt een extra inkomstenbron zou zijn geweest. En zo voelden wij ons ten aanzien van Afghanistan. Na 11 september was Afghanistan dus een doelwit. Een soort verzonnen verhaal, want, zoals u weet, heeft Bin Laden nooit toegegeven dat hij erachter zat. Ik denk dat hij het op prijs heeft gesteld. Maar ik denk dat er veel bewijs is dat Bin Laden maar heel weinig met 11 september te maken had. Maar dat is een ander verhaal.

Hoe dan ook, na de aanslagen van 11 september zijn we dus de oorlog tegen Afghanistan ingegaan. De Amerikaanse bevolking riep luidkeels om oorlog, ze was vervuld van angst. Bovendien is goed gedocumenteerd dat minister van Defensie Rumsfeld precies op de dag dat het gebeurde, in de namiddag van 11 september, zei: "Het moet Irak zijn", want daar wilden ze oorlog voeren. Verzamel dus alles wat jullie over Irak kunnen vinden. Het maakt me niet uit waar het vandaan komt. Het maakt me niet uit of het goed of slecht is. Verzamel het maar. "Eens kijken of we Irak hiervoor verantwoordelijk kunnen stellen." Hij zei weliswaar niet expliciet "de schuld geven", maar bedoelde: dit moet met Irak te maken hebben. Ik heb het bewijs nodig. Ga maar eens op zoek naar bewijs dat dit iets met Irak te maken heeft. En natuurlijk probeerde de inlichtingendienst dat wel, maar dat lukte niet, omdat het niets met Irak te maken had. Het hield eerder verband met wahabitische of Mossad-belangen dan met Iraakse belangen. Je moet natuurlijk wel bedenken dat Saddam Hoessein in die tijd nog de touwtjes in handen had. En hij was een marxistische Ba'athist die een seculiere samenleving leidde, en een van zijn grootste vijanden, en een van de mensen die hem net zo erg haatten als George Bush en Dick Cheney, was Osama bin Laden, omdat hij Irak had ontheiligd en gesecculariseerd.

Na 11 september probeerden ze destijds Irak de schuld in de schoenen te schuiven. Dat werkte niet. Er was onvoldoende bewijsmateriaal. We zijn ten strijde getrokken tegen

Afghanistan. Ondertussen werd het plan gesmeed om Irak de schuld in de schoenen te schuiven en die oorlog tegen Irak te ontketenen waar Israël en de neoconservatieven in Washington zo naar verlangden, zij verzonnen het verhaal. In die tijd werkte ik bij NeSA (Near-East South Asia), en toen kreeg ik geheime inlichtingen te zien die werden verwerkt in onze teksten, ons werk en onze rapporten die we naar de hogere echelons stuurden, onze strategiedocumenten. En toen las ik de volgende dag of een paar dagen later de krant en zag ik nieuwe inlichtingeninformatie, die ik eerder als geheim had aangemerkt, op de voorpagina van de krant staan. In de "New York Times", de "Washington Post" en met name in de "Times" met de artikelen van Judith Miller. Wacht eens even, dacht ik bij mezelf, ik was net zo in de war als toen de Koude Oorlog ten einde kwam. Als er in de krant in realtime geheime informatie verschijnt, is er dan meestal sprake van een lek, toch? Dan is er een informant uit de eigen gelederen.

Kla.TV: Klopt.

Karen Kwiatkowski: En af en toe zei Rumsfeld in de herfst en winter van 2002 dingen als: "O, dat had niet naar buiten mogen komen." Maar er is nooit een onderzoek geweest. Er zijn nooit maatregelen genomen om de informatielekken op te sporen. De informatielekken konden hen niets schelen. Het was het beleid van de regering om fragmenten uit inlichtingenrapporten openbaar te maken, niet de volledige, bewerkte informatie.

Kla.TV: In de context. Ja.

Karen Kwiatkowski: Maar fragmenten, die heel vaak uit hun context zijn gerukt. Heel vaak. En dat is precies wat ik heb kunnen waarnemen, net als anderen binnen het systeem: We zagen hoe ons onjuiste inlichtingeninformatie werd voorgelegd en vervolgens in het Pentagon werd gecorrigeerd, omdat, "Oh, wacht even, dat klopt niet, schrap dat maar, dat is weerlegd." Een maand geleden dachten we nog dat het juist was. Nu is het weerlegd. We zagen hoe de weerlegde, onjuiste informatie in de kranten bleef opduiken en werd gebruikt in gespreksonderwerpen en zelfs in toespraken van de president, de vicepresident en de minister van Buitenlandse Zaken, dus op dat niveau. Wat we dus hadden, we hadden Condoleezza Rice, inderdaad, de toenmalige nationale veiligheidsadviseur, die dingen zei waarvan we wisten dat ze niet klopten, omdat we toegang hadden tot de daadwerkelijke inlichtingeninformatie, maar het waren fragmenten die strategisch waren gelect om het land in angst te brengen, om het Congres onder druk te zetten om een oorlog te steunen, om de internationale gemeenschap, de VN, onder druk te zetten om de oorlog te steunen.

Kla.TV: Was dat dan zoiets als gerichte propaganda?

Karen Kwiatkowski: Ja, dat was gerichte propaganda ten koste van de door belastinggeld gefinancierde veiligheidsdiensten, van het door belastinggeld gefinancierde veiligheidsapparaat in het Pentagon.

Weet u, onze medewerkers bij de inlichtingendienst worden betaald om de waarheid te vertellen, alle informatie te analyseren en hun beste inschatting door te geven aan hun leidinggevend. Deze beste inschatting luidde: Irak was niet betrokken bij de aanslagen van 11 september en Irak beschikte niet over massavernietigingswapens. Irak is in feite een land dat met grote moeilijkheden te kampen heeft. Hij vormt simpelweg geen bedreiging voor de Verenigde Staten. Dat is de werkelijke inlichtingeninformatie, maar daarmee had men geen oorlog kunnen verkopen. Dus moesten ze informatie laten uitlekken en beschikbaar stellen, en als ik zeg "uitlekken", dan was het niet echt een lek. Het is geen lek als je je beste vriend bij de "New York Times" belt en hem documenten ter beschikking stelt.

Kla.TV: Klopt.

Karen Kwiatkowski: Daar kun je eigenlijk voor de gevangenis in gaan, maar die persoon is niet in de gevangenis beland ... omdat zij de touwtjes in handen hadden, de gedetineerden

hadden de leiding over de inrichting. De neoconservatieven hadden de regering in hun greep. Er werd in zekere zin met twee maten gemeten. Omdat zij de leiding hadden, konden ze doen wat ze wilden, en dat hebben ze ook gedaan. Wat betreft het creëren van draagvlak voor de oorlog hebben ze dat heel goed gedaan, en dat kon ik zien vanuit mijn positie, mijn werk en de mensen die ik daar kende. En anderen hebben het ook gezien, niet alleen ik. En mensen met een hogere rang dan ik hebben vragen gesteld over wat er aan de hand was, en men heeft hen het zwijgen opgelegd. Ze mochten hun mond niet openen. "Nee, dat is niets waar jullie je zorgen over hoeven te maken."

Karen Kwiatkowski: "Hou je mond. We doen het zo..."

En dan natuurlijk niet op die manier. Ze hebben het veel diplomatieker verwoord, en veel van die mensen zijn aan de kant geschoven, mensen die vragen stelden. Ik bedoel, gewoon een heel klein voorbeeld: Elke afdeling binnen het OSD, het bureau van de minister van Defensie; elke regionale afdeling, zoals het Midden-Oosten, Zuid-Azië, Sub-Sahara-Afrika, Europa of Azië, heeft een speciaal daarvoor aangestelde hooggeplaatste leidinggevende van de defensie-inlichtingendienst, die aan die afdeling is toegewezen.

En deze mensen bekleden behoorlijk hoge functies. Ze komen natuurlijk met een groot team van de defensie-inlichtingendienst en voeren het inlichtingenwerk uit. Nou, op de afdeling Midden-Oosten en Zuid-Azië deed het hoofd van de inlichtingendienst gewoon zijn werk, oké, en hij zei steeds weer tegen hen: "Ik kan niets verzinnen waarmee jullie jullie verhaal kunnen verkopen." Dat is de waarheid. Jullie moeten het ofwel zo accepteren, ofwel het laten zitten. "Dat is de realiteit." En hij werd ontslagen. Ze hebben hem ontslagen. Ze hebben hem laten zitten.

Kla.TV: Wauw.

Karen Kwiatkowski: En al degenen die onder hem stonden en bleven – hoewel niet iedereen bleef. Maar degenen die bleven, begrepen heel goed: het is jullie taak om de propaganda of de informatie te leveren die wij gebruiken om propaganda te maken en de mening van het Congres en het publiek te beïnvloeden met betrekking tot een oorlog die natuurlijk nooit noodzakelijk en altijd ongerechtvaardigd was en op leugens berustte. Dat heb ik dus meegemaakt. Ik was in mijn 20e of 19e dienstjaar. Ik was daar bijna 20 jaar. Dus heb ik mijn aanvraag voor pensionering ingediend. En ik begon met verslaggevers te praten, niet anoniem, maar zij behandelden het destijds wel als anoniem, met name Knight Ridder^{*4}, en het persbureau Knight Ridder was destijds een belangrijke speler, geen grote krant, maar een belangrijke speler met veel regionale kranten. Ik heb een tijdje met hen samengewerkt, ze stelden me vragen en ik vertelde hen de waarheid. En ze hebben dat gebruikt. Ik heb haar dus geen vertrouwelijke informatie verstrekt. Ik was slechts een getuige en heb hen verteld wat ik had gezien, maar zij hadden ook nog andere bronnen. Dit verhaal kon dus vrij gemakkelijk worden bevestigd. Maar helaas niet op tijd, niet vroeg genoeg om te voorkomen dat Colin Powell, de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken, voor de VN verscheen, en de toespraak hield waarmee hij de oorlog tegen Irak rechtvaardigde. Met deze ene toespraak heeft hij waarschijnlijk 20 of 30 jaar van een schitterende carrière teniet gedaan. Door te liegen, door bewust te liegen, heeft hij zichzelf vernederd en onteerd. En hij wist het, helaas wist hij dat hij loog, en de mensen om hem heen wisten dat hij loog. Daar kwam het op neer. Maar het systeem in Washington heeft zijn oorlog gekregen.

Kla.TV: Dat is absurd.

Karen Kwiatkowski: Ze hebben hun oorlog gekregen. En ik was, geloof ik, zoiets als een klokkenluider, al was ik dan niet bepaald een belangrijke. Ik bedoel, niets vergeleken met ... nou ja, de mensen die ik respecteer, zoals Edward Snowden. Maar goed, ja, dat was mijn rol in dit verhaal, en daarom kwam ik destijds als individu een beetje in de schijnwerpers te staan.

Kla.TV:

Geweldig dat u dat hebt gedaan! Oké, wanneer was dat precies? Was dat in 2003, toen u naar buiten trad?

Karen Kwiatkowski: 2002, 2002 en vervolgens begin 2003.

En in maart 2003 trokken we daar ten strijde. Op dat moment was ik eigenlijk al ... toen de oorlog uitbrak, was ik als het ware vrijgesteld. Ik had het Pentagon al bijna verlaten.

Kla.TV: Begrepen. En u zei dus dat Rumsfeld had geprobeerd Irak bij het conflict te betrekken. Sinds die dag, sinds 11 september, eigenlijk.

Karen Kwiatkowski: Vanaf die dag, vanaf die middag, want 11 september was natuurlijk een ingrijpende gebeurtenis, toch? Een enorme, schokkende gebeurtenis. En het Pentagon zelf werd aangevallen, wat eerlijk gezegd echt ongekend is.

Dat was ongekend en daarom, een grote zaak, en hij wilde de zaak tot op de bodem uitzoeken. Maar hij wilde dat de oorzaak in Irak lag, wat interessant is. Weet u, hij had eigenlijk al een besluit genomen. En uiteindelijk kreeg hij natuurlijk ook die oorlog. Hij en Cheney, met wie hij nauw samenwerkte, wilden deze oorlog in Irak. Sommigen zeggen dat het om Israël gaat, anderen zeggen dat het om de olie gaat, weet u, de volledige opbrengst van de door Irak verkochte olie vloeit tot op de dag van vandaag naar de Federal Reserve Bank in New York, om van daaruit aan de Iraakse regering te worden uitgekeerd. Dus 25 jaar na 11 september, 23 jaar nadat we Irak zijn binnengevallen en een "dollar-only"-verkoopovereenkomst hebben gesloten voor elk beetje Iraakse olie dat uit het land wordt geëxporteerd. 23 jaar later vloeit dit geld, deze verkoopopbrengsten, naar de Federal Reserve Bank in New York, om later te worden verdeeld. En de manier waarop we het aan Irak geven, zal u, denk ik, schokken. Ik bedoel, ik was geschokt toen ik erachter kwam. We stapelen het inderdaad als contant geld op pallets en vliegen het eens per maand daarheen.

Kla.TV: Echt waar?

Karen Kwiatkowski: Ja! En dat doen we al 23 jaar. Op die manier hebben we ook 20 jaar lang dollars naar Afghanistan gebracht. Ik bedoel, dat was toch overduidelijk. Maar als je dat met contant geld doet ... nou ja, dat is een manier van zakendoen die je bij de maffia of drugsbaronnen ziet, weet je wel, balen vol contant geld. Dat is dus geschikt om de regering in toom te houden.

Kla.TV: Ja.

Karen Kwiatkowski: Het werkt corruptie binnen de regering in de hand. Het komt zeker nooit in noemenswaardige mate ten goede aan de bevolking of de infrastructuur.

Kla.TV: Aan de bevolking.

Karen Kwiatkowski: Ja. Ik bedoel, het is corrupt. Het is vanaf de eerste dag al corrupt, maar zo doen we het nog steeds. En, weet u, een paar maanden geleden wilde het Iraakse parlement zijn volgende premier kiezen. En ze wilden dat Al-Maliki die functie zou krijgen, omdat hij die functie al eens had bekleed en ze hem aardig vonden. Maar voor Washington is hij te pro-Iraans. Dus hebben we de leveringen van contant geld twee of drie maanden lang uitgesteld.

Kla.TV: Wauw

Karen Kwiatkowski: En we hebben hen gedwongen om op Al-Zaidi te stemmen, wat prima is. Ik bedoel, Al-Zaidi, die zal die klus wel klaren. Hij is lid van dezelfde partij. Maar hij stond bekend als meegaand en nuttig voor de Verenigde Staten. Dus hebben we gebruikgemaakt van de Iraakse exportinkomsten, de inkomsten uit de olie-export, waarover wij de volledige controle hebben. En we hebben ze tegengehouden. We hebben ze zo lang tegengehouden

totdat ze zich schikten naar de wens van de Verenigde Staten om hun president te kiezen. Oké, zo gaan we te werk.

Kla.TV: Een gijzelaar van de Verenigde Staten.

Karen Kwiatkowski: Ik had nooit verwacht dat we het zo zouden aanpakken, maar zo is het nu eenmaal. En zo gaan we al jaren en decennia te werk.

Kla.TV: Dat is echt krankzinnig, wat u hier nu zegt. Dat betekent dat Irak tot op de dag van vandaag een gijzelaar van de Verenigde Staten is.

Karen Kwiatkowski: Dat is Irak inderdaad. Tot op de dag van vandaag. Nou, in het ideale geval zal dat nog veranderen. Ik bedoel, de oorlog tegen Iran heeft het Amerikaanse leger zwaar getroffen. En we breken onze basissen daar af. We beperken onze aanwezigheid. Ik denk dat het leger eindelijk, als het dat nog niet heeft gedaan, zal het dat binnenkort in september doen, onze laatste soldaten uit Irak terugtrekken. Maar weet u, de financiële afspraken blijven van kracht. Ze blijven ook zonder onze militaire aanwezigheid ter plaatse bestaan. De financiële afspraken blijven van kracht. Het zal dus interessant zijn om te zien of de Irakezen de controle over hun oliegeduld kunnen terugkrijgen, wat ze eigenlijk zouden moeten doen.

Kla.TV: Klopt.

Karen Kwiatkowski: Een van de maatregelen die Saddam Hoessein nam en die Washington echt woedend maakte, vond plaats vóór 11 september. Het gebeurde in december vóór 11 september, dus in het jaar 2000. En wat Saddam Hoessein had gedaan, leek sterk op wat Khadafi had gedaan. Hij zei: "Ik zal de olie van mijn land niet langer verkopen in ruil voor petrodollars." Ik ga het voor goud verkopen. "Ik ga het verkopen tegen andere valuta's, maar ik ga mijn export niet in petrodollars afrekenen." En dat is precies wat Saddam Hoessein definitief tot doelwit heeft gemaakt. Het was niet alleen zo dat Israël er blijkbaar belang bij had om de Baath-regering daar omver te werpen. Het is een ingewikkelde zaak. Maar als je terugkijkt, zie je: de regering, onze regering in Washington, besluit iets wat ze wil doen. En dan verzint ze een verhaal dat ze de bevolking voorschotelt om hun steun voor iets te winnen. Er wordt iets totaal anders, iets dat volledig uit zijn context is gerukt, voorgesteld om de oorlog in een moreel daglicht te stellen. We moeten hun massavernietigingswapens een halt toeroepen. "Irak had iets te maken met 11 september", wat natuurlijk een complete leugen was. Zo gaan we te werk.

Kla.TV: U had het zojuist over Rumsfeld, Bush en de Israëlische regering. Maar wie stond er volgens u boven hen aan het hoofd van de commandostructuur? Is er volgens u een groter plan of zoiets als hogere krachten achter de schermen?

Karen Kwiatkowski: Rond de tijd van 11 september zou ik zeggen dat het grootste deel van onze samenwerking met Israël niet in het Pentagon plaatsvond, maar bij de CIA. Want we hebben in de loop van decennia onze capaciteiten op het gebied van menselijke inlichtingenactiviteiten in de regio verloren, omdat we dat aan de Mossad hebben uitbesteed, de Mossad verricht namelijk uitstekend inlichtingenwerk in de regio. Weet u, een Amerikaan in het Midden-Oosten die noch Hebreeuws noch Arabisch spreekt, twee talen die taalkundig gezien vrij dicht bij elkaar liggen, valt meteen op. Daarom heeft de CIA in de loop van vele, vele jaren, ja zelfs decennia, een afhankelijkheid van de Mossad ontwikkeld als het ging om regionale inlichtingenwerkzaamheden in het Midden-Oosten. En daar maken wij gebruik van. Deze relatie bestaat dus al tientallen jaren, lang vóór 11 september, oké. En ze is zich voortdurend blijven ontwikkelen.

Een van de verhalen die ik vertel ... In 2004, nadat ik het Pentagon had verlaten, heb ik een driedelige serie geschreven voor de "American Conservative". En ik vertel een verhaal over een paar ongeduldige Israëlische generaals die we moesten begeleiden naar Paul

Wolfowitz, de onderminister van Defensie. Dat moet in 2002 zijn geweest. En ze wachtten, omdat ze extra begeleiders nodig hadden. Dat duurde even. Ze waren erg boos. En zodra ze door het draaideurtje in het Pentagon waren gekomen, renden ze als het ware naar het kantoor van Wolfowitz. Ze wachtten niet tot wij met hen meegingen. We moesten bijna gaan joggen om ze bij te houden. Ze wisten precies waar ze heen moesten rennen. En ze gingen het kantoor van Wolfowitz binnen. Ze liepen direct langs het bureau van zijn secretaresse, en zijn deur was dicht, ze openden de deur en probeerden naar binnen te gaan, maar de secretaresse was opgesprongen en blokkeerde, blokkeerde de deur letterlijk met haar lichaam, want hij had daar een gast en ze waren net bezig met een soort privégesprek. Ze waren daar helemaal niet blij mee, want ik neem aan dat Wolfowitz voor hen werkte. Ik bedoel, dat is een conclusie die je zou kunnen trekken. Ze moesten in ieder geval daar staan, en dus zei ik tegen de secretaresse: "Hier is het gastenboek, moeten deze heren zich inschrijven?" En de secretaresse sloeg haar armen in de lucht en zei: "Nee, nee! Nee, nee, die hoeven zich niet in te schrijven." Dus weer een uitzonderingsregeling voor Israël's, een zeer nauwe band met de top van het Pentagon in 2002.

Karen Kwiatkowski: Dat is nu 25 jaar geleden, destijds bestonden er nauwe banden tussen de Mossad en de CIA. De invloed in het Pentagon was destijds behoorlijk groot. Tegenwoordig is dat heel anders. Vandaag hebben we via de National Defense Authorization Act van 2027, sectie 219, sectie 224 en al die verschillende secties die de IDF IDF = de Israëlische strijdkrachten in het Amerikaanse leger integreren, dat is dus een groot probleem! Het is erger geworden, weet u. De Israël's zijn zonder twijfel een invloedrijke speler, en dan heb ik het nog niet eens over de omkoping van ons Congres, wat, naar ik meen, voor niemand op deze planeet nog een verrassing is.

Kla.TV: Klopt. Aangezien onze tijd bijna op is, moeten we zeker nog eens een interview houden. Maar ik wil nu nog even terugkomen op dit punt, nu de 25e verjaardag van 11 september nadert.

Was u op 11 september daadwerkelijk in het Pentagon?

Karen Kwiatkowski: Ja, dat waren wij.

Kla.TV: Heeft u de vliegtuigcrash, de aanslag, de explosie of wat dan ook meegemaakt?

Karen Kwiatkowski: Nee, dat heb ik niet. Ik heb de vliegtuigcrash niet meegemaakt. Ik heb, de explosie gezien die alles wegblies, ik bevond me op de vierde verdieping van een gebouw met vijf verdiepingen, en vanuit onze kantoren hadden we uitzicht dwars over het centrum van het Pentagon, dwars door het Pentagon heen.

Kla.TV: Ja.

Karen Kwiatkowski: Er is daar geen vliegtuig neergestort. Maar we konden uitkijken op de kant van het Pentagon die naar verluidt door een vliegtuig was geraakt. Vlucht 77 of zo. Wat we van daaruit zagen, wat ik van daaruit zag. Natuurlijk keken we allemaal uit het raam, we keken naar de lucht, omdat we net op CNN hadden gezien hoe twee vliegtuigen de Twin Towers binnenvlogen. Dus keken we daar naar. En dus keken we naar de hemel en dachten: Wacht eens even, dat is heel vreemd. De eerste keer zou het een ongeluk kunnen zijn geweest. De tweede keer was het duidelijk terrorisme. En ik denk dat de meeste mensen in het Pentagon die er aandacht aan schonken, er net zo over dachten. Dus keken we die kant op, en zo keek ik dwars door het binnenste van het Pentagon naar de kant waar die inslag plaatsvond, en wat we zagen was, sommige mensen voelden een lichte trilling, ik niet, maar we zagen allemaal die enorme vuurbal die erdoorheen schoot. Waarschijnlijk, we wisten niet wat het was, omdat we niets zagen neerstorten, maar het schoot waarschijnlijk vijf verdiepingen omhoog. Toen verspreidde zich een vuurbal, net zoals een explosie dat doet wanneer die in aanraking komt met zuurstof, er ontstond dus een enorme vuurbal! En natuurlijk wisten we niet waar het vandaan kwam, want de eerste gedachte is natuurlijk: Ach,

er is blijkbaar iets op het Pentagon gevallen. We wisten het niet. Maar het bleek dat het om de explosie ging die, zoals ons werd verteld, werd veroorzaakt door de crash van een passagiersvliegtuig met een aluminium neus. Ik ga niet zeggen wat precies, dat weten we niet, maar dat is ons verteld. Maar het was wel een behoorlijk grote explosie. En toen begonnen de mensen natuurlijk al snel met de evacuatie. Ons geluidssysteem in het Pentagon was vreselijk. Weet u, er waren eigenlijk geen noodmaatregelen in de eigenlijke zin van het woord. We werkten op een plek waar we af luister veilige ruimtes hadden, dus die moesten we altijd gesloten houden.

Ik behoorde waarschijnlijk tot de laatste 10 % van de mensen die het Pentagon verlieten. En ik zeg dit alleen maar omdat het Pentagon, toen ik het gebouw verliet, vrijwel leeg was. Oké, en ik zag maar heel weinig mensen naast of achter me lopen. De mensen verlieten het gebouw vrij snel en daarna liepen we langs de oever van de rivier. Ik verliet het gebouw aan de oever van de rivier, aan de kant waar al die hoge officieren, evenals Rumsfeld en Wolfowitz, hun kantoren met uitzicht op de rivier hebben. En uit die richting kwam ook het vliegtuig. Maar de inslag vond natuurlijk precies aan de kant plaats die tegenover de rivieroever ligt.

In plaats van aan de rivierzijde in te slaan, wat een werkelijk uitstekende kans zou hebben geboden, maakte het vliegtuig blijkbaar een volstrekt onmogelijke ommezwaaai en raakte de precies tegenoverliggende kant, zo ver mogelijk verwijderd van de plek waar al die generaals en politieke functionarissen aan het werk waren. We liepen in ieder geval om het gebouw heen. We verlieten het gebouw aan de kant van de rivier, die niet was getroffen. We werden bij elkaar gedreven en naar de plek geleid vanwaar je de inslagplaats en een deel van een ingestort gebouw kon zien. En dat grasveld daar was het helikopterplatform en is een heel groot, vlak grasveld. U hebt de foto's gezien, die zijn op grote schaal verspreid. Nou, we hebben daar een tijdje gestaan. De mensen gingen niet zomaar weg, ze bleven daar en de militairen en alle burgers die daartoe bereid waren, werden gevraagd om groepjes van vier te vormen om brancards te dragen en te helpen bij de reddingswerkzaamheden.

Kla.TV: Oh ja.

Karen Kwiatkowski: Dus gingen we naar het grasveld en stelden ons in groepjes op om ingedeeld te worden. Maar na ongeveer 15 of 20 minuten werd duidelijk dat er vanaf die kant niemand naar buiten kwam. En dat klopt, want de mensen verlieten het gebouw via de tegenoverliggende kant. Toen werden we vrijgelaten, en de mensen liepen nog even wat rond, en de meesten gingen gewoon richting het station, aangezien het metrosysteem van het Pentagon blijkbaar buiten gebruik was. Het vreemde was echter: toen we in Springfield, ten zuiden van het Pentagon, in de metro stapten, reed die dwars door het Pentagon heen. Het metrosysteem was niet echt...

Kla.TV: ...informeert.

Karen Kwiatkowski: Nee, het werkte prima. Maar het is gewoon vreemd. Er zijn zoveel dingen. Hoe dan ook...

Kla.TV: Maar hebt u, toen u daar rondliep, vliegtuigwrakstukken gezien?

Karen Kwiatkowski: Nee. En ik heb het niet alleen niet gezien, niemand heeft het gezien, want het was er helemaal niet! En iedereen, nou ja, ik kan niet zeggen dat het iedereen was ... Sommige mensen waren erg ongerust. Voor sommige burgers en militairen die in het Pentagon werkten, was dit een schokkende gebeurtenis, en de telefoons deden het niet. Ik weet niet of het daaraan lag, men zei dat er te veel mensen waren die tegelijkertijd hadden geprobeerd te communiceren. In ieder geval hadden we in de omgeving van het Pentagon vrij lange tijd geen mobiel bereik.

De mensen waren dus bezig met hun eigen veiligheid. Ik denk dat er grote angst heerste. Maar er is ook veel nieuwsgierigheid en ik denk dat veel mensen hebben gekeken. Het is precies dat, wat we "staren" noemen, toch? Je kijkt ernaar als het ongeluk gebeurt, je kunt je

blik gewoon niet van dat ongeluk afwenden. En zo hebben we er ook naar gekeken. En er waren geen vliegtuigwrakstukken die iemand had kunnen identificeren. Ik heb wel dingen gezien die eruit zagen als auto-onderdelen of zoiets. Een paar vreemde dingen die niet op het gazon hadden mogen liggen. Ik was toen ongeveer 40 jaar oud, maar toen ik in de twintig en dertig was, waren er voortdurend tv-programma's over vliegtuigongelukken.

Kla.TV: Ja.

Karen Kwiatkowski: En daar zag je veel vliegtuigwrakken, of ze nu in het water, op de grond of in de lucht waren neergestort, of waar dan ook. Er lag altijd wel ergens bagage rondslingeren, evenals lichte voorwerpen – onderdelen van het vliegtuig die erg licht zijn, aangezien een commercieel passagiersvliegtuig natuurlijk zo licht mogelijk is ontworpen. Hier bij het Pentagon was daar niets van te zien. Het was niet alleen mijn mening dat er niets te zien was, maar iedereen vroeg: "Waar zijn de vliegtuigwrakstukken?" En zo deed het verhaal de ronde dat het vliegtuig dat het Pentagon tussen de eerste en de tweede verdieping zou hebben geraakt, op zo'n vreemde manier was binnengedrongen dat de vleugels achter de romp waren ingeklapt en door hetzelfde gat naar binnen waren gevlogen?

Kla.TV: Oh ja, klopt.

Karen Kwiatkowski: Dat kwam op het nieuws. Oké. Als ik dat vandaag zeg, vind ik het belachelijk, want zo werken de dingen niet. Maar dat was de officiële versie, omdat zoveel mensen vroegen: "Waar zijn de vliegtuigwrakstukken?"

En men zei dat alles door een of ander vreemd, uniek natuurkundig verschijnsel in het gat was gezogen.

Kla.TV: Wat er bij de Twin Towers niet is gebeurd, waar de vleugels door het staal heen zijn geslagen.

Karen Kwiatkowski: O mijn god! Ja, ja! Nou, aangezien ik er natuurlijk bij was en een klein deel van die dag persoonlijk heb meegemaakt en beleefd ... ben ik altijd erg geïnteresseerd geweest in het hele verhaal. En daarom heb ik aandachtig gevolgd wat onderzoekers en anderen aan het licht hebben gebracht over een reeks aspecten van 11 september.

Dat vind ik dus erg interessant. En ik kan u het volgende zeggen: Ik heb het gepubliceerde rapport over 9/11 gelezen, dat de regering ongeveer twee jaar, 18 maanden na de gebeurtenissen, heeft opgesteld. En ik heb het gelezen. Nou ja, in ieder geval het deel dat openbaar is gemaakt. En dat was niet overtuigend. Op dat moment zouden de meeste mensen, als ze zich al met de gebeurtenissen van die dag hadden beziggehouden, dit verslag niet hebben geloofd. En weet u, het rapport is er weliswaar, maar de meeste mensen geloven de voorstelling van zaken van de regering niet. En ik denk niet dat velen ervan overtuigd waren toen het, ik geloof dat het in 2004 of 2003 was, werd gepubliceerd.

Kla.TV: Wauw. En u, als voormalig lid van de luchtmacht, wat vindt u ervan dat NORAD*5 niet is ingezet? Dus die hele situatie met de luchtverdediging.

Karen Kwiatkowski: O mijn god, dat was ... Ik weet dat de tijd bijna op is, maar ik moet u zeggen dat dit een ...

Kla.TV: Ja. Ga alstublieft verder. Dit moeten we absoluut vastleggen.

Karen Kwiatkowski: Dat was heel vreemd, oké, want er waren twee dingen: Ten eerste: het excuus was dat er een NORAD-oefening had plaatsgevonden. En op de een of andere manier drong de werkelijkheid zich op, en de mensen die de oefening uitvoerden, konden geen onderscheid maken tussen oefening en werkelijkheid. En dat is niet realistisch, oké? Dat is nog een afwijking die noch eerder, noch later is voorgekomen. Wanneer er oefeningen worden uitgevoerd, gebeurt dat uiterst nauwkeurig en gecontroleerd, zodat de werkelijkheid niet met de oefening wordt verward. En vanuit het oogpunt van de verdediging is dat ook

volkomen logisch, want als we een oefening houden, zijn er vijanden die ons daarbij in de gaten houden. Is er een beter moment voor een aanval dan wanneer onze systemen volledig gericht zijn op een oefening? Dat was in ieder geval echt vreemd. En het andere punt was natuurlijk dat deze vliegtuigen zogenaamd waren "gekaapt".

En ik geloof dat het om een ontvoering of zoiets ging. Ze zonden de squawk-code uit, een transpondercode. Ik ben de squawk-code voor een kaping vergeten. 7700 of zo, maar ze hebben de code verzonden die zegt: "We zijn gekaapt". En we hebben niet de standaardprocedure gevolgd die we normaal gesproken hanteren en waarbij het leger betrokken is bij een FAA-noodsituatie, een noodsituatie in de lucht, zoals bijvoorbeeld bij een kaping. Dat werd op 11 september niet nageleefd. Er is helemaal geen gehoor gegeven, dus dat is heel vreemd. En hier een voorbeeld van iets wat me echt is opgevallen:

Een paar jaar voor 11 september was er een privéjet, een zakenvliegtuig, dat vanuit Florida vertrok en ergens in het Middenwesten zou landen. Aan boord van deze privéjet bevonden zich een beroemde golfer, zijn familieleden en nog enkele andere personen. Blijkbaar steeg het vliegtuig boven een bepaalde hoogte uit, en om de een of andere reden viel de zuurstoftoevoer uit. Het zuurstofsysteem viel uit en iedereen, het vliegtuig vloog op de automatische piloot, stierf door zuurstofgebrek. En ze gaven geen waarschuwing zoals: "Hé, ik denk dat we een probleem hebben met de zuurstof." Ze ondernamen geen actie. Ze stierven gewoon in het vliegtuig. Het vloog op de automatische piloot. En meteen, het had het luchtruim van Florida nog niet eens verlaten, werd het al begeleid door de Nationale Garde van Florida. Deze heeft het overgedragen aan de National Guard van Georgia en Alabama. En die hebben het op hun beurt weer overgedragen aan de Nationale Garde van Nebraska. Uiteindelijk werd het overgedragen aan de Nationale Garde van South Dakota en North Dakota. Ze volgden dit vliegtuig de hele weg door het Middenwesten. De gevechtspiloten waren daarboven en keken in de cockpit. Ze zeiden: "Het lijkt wel alsof de mensen slapen." We denken dat ze dood zijn. "We weten het niet." Niemand reageert. En de mensen zitten onderuitgezakt in hun stoelen. Dat konden ze zien. Ze naderden dicht genoeg om dat te zien. En ze begeleidden die privéjet totdat de brandstof opraaakte, ik geloof in North of South Dakota, en het toestel neerstortte. Oké. Als je er nu eens over nadenkt wat ze doen bij een kleine privéjet die van zijn vluchtschema is afgeweken, dan kun je je nauwelijks voorstellen dat deze maatregelen op 11 september niet zijn genomen. Waarom hebben we dat niet gedaan? Goede vraag. Ik heb geen idee waarom we dat niet hebben gedaan, maar het is wel zo.

Dat is een aspect dat met name iemand van de luchtmacht ertoe aanzet om meer informatie te willen achterhalen over wat we daar eigenlijk hebben gedaan en of we überhaupt een rol hebben gespeeld in deze hele affaire. Hoe dan ook, interessant.

Kla.TV: Wauw, heel interessant!

Karen Kwiatkowski: Ja, het is echt interessant. En bovendien is er sindsdien niets vergelijkbaars meer gebeurd. Zoiets is dus noch vóór 11 september, noch daarna ooit gebeurd. We hebben nooit meer zoiets gezien. We houden ons aan onze gebruikelijke procedures. Als iemand van de vliegroute afwijkt of als er een noodsituatie met het vliegtuig ontstaat, gaan we onmiddellijk van start. Dat is geen groot probleem. Het is een procedurekwestie. Nou, heel vreemd. 11 september, het is bijna alsof die dag bestaat, alsof de hele dag zich afspeelt op een andere planeet waar andere regels gelden, wat heel vreemd is.

Kla.TV: Wauw. Helaas is onze tijd nu om, Karen, maar dat was heel verhelderend. Het was buitengewoon, buitengewoon interessant om dit van u te horen, uit de eerste hand en met al uw ervaring, dus hopelijk mogen we u binnenkort weer als gast verwelkomen.

Karen Kwiatkowski: Oké. Geweldig.

Kla.TV: Ja, absoluut.

Karen Kwiatkowski: Ja. Dit alles past dus zeker in het beeld dat 9/11 duidelijk een valse-vlag-operatie lijkt te zijn geweest. En ik ben u zeer dankbaar voor uw verklaring, voor het feit dat u in het openbaar hebt gesproken.

Kla.TV: Toen al, in 2003, en dat u dat met de wereld hebt gedeeld.

Heeft u nog een paar afsluitende woorden? Waar kunnen mensen uw werk vinden, u volgen en zien wat u op dit moment deelt?

Karen Kwiatkowski: Ja, ja, ik schrijf al 25 jaar voor lewrockwell.com.

Een paar jaar geleden heb ik een Substack opgezet. Gewoon met mijn naam, Karen Kwiatkowski, op Substack. En alles wat ik schrijf, komt daar terecht. Bovendien kun je daar ergens ook mijn eerdere teksten vinden. Ik ben libertair. Ik schrijf veel over rijken en oorlog, veel over buitenlands beleid, maar af en toe ook over binnenlandse politieke onderwerpen. Ik weet niet hoeveel dit waard is, maar ik heb mijn eigen visie en nodig mensen uit om zich aan te melden voor de Substack. Het is allemaal gratis. Er wordt geen geld mee verdiend. Als jullie dus willen zien wat ik schrijf, kunnen jullie naar <https://karenkwiatkowski.substack.com/> gaan en je daar aanmelden. Dat is heel eenvoudig. Daarnaast ben ik regelmatig te gast in een paar podcasts. Voor mij is dat slechts een bijbaantje. Het is niet mijn beroep of zo. Eigenlijk ben ik boerin.

Kla.TV: Cool. We houden dus runderen en schapen en dat soort dingen.

Kla.TV: Mooi.

Karen Kwiatkowski: Ja.

Kla.TV: Ja, dat is hier bij Kla.TV ook onze bijbaan, en we zullen je zeker weer uitnodigen, Karen.

Dat was echt gaaf, bedankt voor uw komst.

Karen Kwiatkowski: Dank voor dat jullie me hebben uitgenodigd en ik kijk uit naar de volgende keer.

Abonnement:

Meer dan 1.000 mensen maken kla.tv mogelijk door hun vrijwillige medewerking, niet-gelieerd en onafhankelijk van winst, krijg gratis een vol abonnement.

Hebben we te maken met een joodse of een luciferiaanse wereldsamenzwering? (NL) <https://www.kla.tv/41462>

***1:** PGP = een programma voor gegevensversleuteling

***2:** Signal is een platformafhankelijke versleutelde berichtenservice die is ontwikkeld door de non-profit Signal Foundation en Signal Messenger LLC.

***3:** OSD = in het Nederlands: het kabinet van de minister van Defensie

***4:** Knight Ridder was een Amerikaans mediabedrijf, gespecialiseerd in kranten- en internetuitgeverij. Het werd op 27 juni 2006 overgenomen door McClatchy, waardoor laatstgenoemde destijds de op een na grootste krantenuitgever in de Verenigde Staten werd, met 32 verkochte dagbladmerken.

***5:** NORAD = het Noord-Amerikaanse luchtverdedigingscommando door dag.

Bronnen:

Creative Commons Licenses

<https://www.creativecommons.org/licenses/>

LtCol. Karen Kwiatkowski - Het verloren interview: De klokkenluider die probeerde een oorlog te voorkomen

<https://www.youtube.com/watch?v=bgqLURDtOO4>

Karen Kwiatkowski's publicaties:

<https://karenkwiatkowski.substack.com/>

Aanvullende informatie:

Karen Kwiatkowski's publicaties:

<https://karenkwiatkowski.substack.com/>

Oriënterende uitzending over de huidige wereldtoestand:

Hebben we te maken met een joodse of een luciferiaanse wereldsamenzwering? (NL)

<https://www.kla.tv/41462>

Krijgswinstmakers en hun geheime bondgenootschappen onder de loep (NL):

<https://vetopedia.org/nl/freimaurer>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

#9-11 - 9/11 - www.kla.tv/9-11-nl

#Terrorisme - www.kla.tv/Terrorisme-nl

#USA - www.kla.tv/USA-nl

#Politiek - www.kla.tv/Politiek-nl

#Klokkenluiders - www.kla.tv/Klokkenluiders

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- ➔ wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- ➔ zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- ➔ nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klickt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Gebruiksrecht: [Standaard-Kla.TV-Licentie](#)

Kla.TV produceert alle uitzendingen op vrijwillige basis en zonder winstoogmerk. De verspreiding van onze producten door u is onze enige beloning!
Meer info bij www.kla.tv/licence